

Bowi
komt in opstand

In de serie Gouden paarden zijn verschenen:

Aurea, de wilde pony

De zoektocht van Pico

Maisa, de dappere arabier

De ontsnapping van Rafal

De droom van Fabio

De redding van Roan

Bowi komt in opstand

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

Bowi
komt in opstand

Christine Linneweer

KLUITMAN

1

Gebeten

Er zoemt een hele wolk vliegen rond het hoofd van Bowi, de zwartbonte shetlandpony. Ze zwermen rond zijn oren en kriebelen rond zijn ogen. Hij wordt er helemaal kriegel van en probeert ze te verjagen door zijn hoofd langs het gordijn te halen. Heel even maken de vliegen dat ze weggkomen, maar net zo snel zijn ze weer terug. Wild schudt Bowi met zijn dikke bos zwarte en witte manen en daarna schuurt hij zijn neus langs zijn voorbeen. Ook dat helpt niet echt. Hij zucht diep. Stomme vliegen.

Even verderop staat Lotti te wachten tot ze wordt teruggebracht naar de stal. Haar deel van de show zit er al op. De zwarte merrie heeft ook last van de vliegen. Een hele wolk zwemt rond haar hoofd. Toch lijkt ze daar niet echt mee bezig. Ze kijkt Bowi verwonderd aan. 'Heb je Hugo echt gebeten? Ik zag hem over zijn bil wrijven toen hij wegliep.'

Bowi grijnst. Ja, dat heeft hij ook gezien. Hij heeft Hugo duidelijk pijn gedaan. Dat merkte hij ook aan de manier waarop Hugo hem de piste uit zette. Het was nog helemaal niet het einde van de show, maar Hugo was Bowi's gedrag blijkbaar spuugzat. Met een ruk trok hij hem achter het gordijn of, zoals

hij dat zelf deftig noemde, 'in de coulissen.' Daar bond hij hem vast aan een ring die vastzit aan de muur. 'Ik krijg je nog wel,' dreigde hij zacht terwijl hij met een boos gezicht het halstertouw stevig vastknoopte. Daarna liep hij met grote passen terug de piste in, met één hand wrijvend over de plek waar Bowi net zijn tanden had gezet.

Bowi zucht nog een keer. Hij begint zich nu wel zorgen te maken. Nee, hij heeft er geen spijt van dat hij Hugo net gebeten heeft. Maar de kans is groot dat Hugo hem straks een flinke schop verkoopt. Dat doet hij namelijk altijd als hij boos is, of als een pony niet doet wat hij wil. Hugo heeft Bowi al meer dan eens pijn gedaan. Voor heel wat minder dan dit.

Verdrietig denkt Bowi aan August. Waarom is hij niet teruggekomen? Toen hij hier nog was, hadden de pony's een veel beter leven.

Alleen al van de gedachte aan August krijgt Bowi een warm gevoel. Hij denkt terug aan de dag dat hij en zijn weidemaatjes naar Ponywereld werden gebracht. Dat was de dag dat hij August voor het eerst ontmoette. Het is al best lang geleden.

Voordat Bowi in Ponywereld terecht kwam, woonde hij bij Piet Jakobs. Daar was hij als veulentje gekomen. Waar hij was geboren, wist Bowi niet meer; hij had er ook niet lang gewoond. Zijn moeder kon hij zich maar vaag herinneren.

Toen Bowi een paar maanden oud was, had zijn fokker hem aan Jakobs verkocht. Piet Jakobs had naast zijn huis een wei met een kudde shetlanders. Daar was Bowi verder opgegroeid.

Jakobs had waarschijnlijk zijn hele leven al shetlanders

gehad. Een van de oudste pony's, Edda, wist te vertellen dat zij als jonge merrie nog door Jakobs op keuringen was gepresenteerd, en haar moeder en grootmoeder ook.

Maar de laatste jaren ging Jakobs niet meer naar keuringen en fokte hij ook geen pony's meer. Hij was er te oud voor geworden. Daardoor kon hij ook niet meer zo goed voor zijn pony's zorgen. De meeste pony's hadden al een jaar geen hoefsmid meer gezien en veel van hen liepen daardoor erg moeilijk. Ook Bowi's hoeven waren vergroeid en dat vond Bowi verschrikkelijk, want hij had maar één echte hobby en dat was zo hard mogelijk door het weiland galopperen. Hij vond het heerlijk als de wind langs zijn hoofd suisde en als zijn manen wapperden. Dan had hij het gevoel dat hij vloog. Maar met de vergroeide hoeven ging dat niet meer.

Op het laatst zorgde Jakobs alleen nog dat de pony's water hadden. Er stond bijna geen gras meer in de wei en de pony's hadden voortdurend honger. De meeste van hen waren blij als de kinderen uit de buurt langskwamen. Die hadden vaak plastic zakken met brood en schillen. Toch bleef Bowi altijd op een afstandje. Die kleine kinderen waren vaak zo druk en schreeuwden zo hard. Daar had hij een hekel aan.

Niet dat hij bang was, want Bowi durfde juist altijd alles. De andere pony's noemden hem Brutaaltje. Als er iets aan de hand was, dan stond Bowi altijd met zijn neus vooraan. 'Ik ben gewoon nieuwsgierig naar wat er nog meer is dan het fietspad en de weg die langs de wei liggen. Ik zou wel eens door die woonwijk willen wandelen die aan de andere kant van de weg ligt. Of heel hard over een zandpad draven. Lijkt

jullie dat niet leuk? Als Piet Jakobs een keer het hek open laat staan, dan ben ik de eerste die een kijkje gaat nemen,' zei hij altijd. 'Gewoon omdat ik zo graag een leven buiten deze wei zou willen hebben.'

Maar dat gebeurde nooit. Piet Jakobs werd wel oud, maar hij controleerde altijd goed of hij het hek wel helemaal dicht had gedaan, voordat hij terug naar huis slofte.

Uiteindelijk had de zoon van Jakobs gezorgd dat alles veranderde. Op een dag had hij bij het hek met zijn vader staan praten. Bowi was er, nieuwsgierig als hij was, naartoe gelopen. Zo kon hij het hele gesprek volgen. 'Pa, je moet die pony's wegdoen,' had de zoon gezegd. 'Er staat geen gras meer in de wei en het wordt alweer bijna winter. Je kunt niet meer met emmers water en balen hooi slepen als het vriest. Het wordt allemaal te zwaar voor je. En dat is ook niet zo gek. Je bent tachtig, pa!'

Jakobs had met zijn armen op het hek naar de pony's gekeken en langzaam met zijn grijze hoofd geknikt. 'Ja, misschien moest ik ze maar zien te verkopen,' zei hij zachtjes. Hij had er verdrietig bij gekeken.

Zijn zoon legde zijn hand op de schouder van zijn vader. 'Ik zoek wel een goed adresje voor ze, pa.'

Jakobs had hem aangekeken. 'Het zal niet gemakkelijk gaan. Veel pony's zijn al oud,' had hij gezegd en daarna waren ze terug naar binnen gegaan.

Piet Jakobs had het mis gehad. Want al een week nadat ze hadden besloten de pony's te verkopen, was het de zoon van Piet gelukt om een nieuw tehuis voor ze te vinden.

Op de dag dat ze werden opgehaald hing er vroeg in de ochtend een dunne laag mist over het weiland. De zon was nog net niet helemaal op en dat zorgde voor een bijzonder licht. Jakobs stond bij het hek te wachten en keek somber naar zijn pony's.

Toen de zon net boven de horizon uit piepte, kwam de auto van de zoon van Jakobs samen met een vrachtwagentje het erf op gedraaid.

Natuurlijk had Bowi de andere pony's verteld wat hij had gehoord en ze hadden het er met elkaar de hele week over gehad. Sommige pony's vonden het eng, andere zagen ertegen op. Eigenlijk was Bowi de enige die er echt zin in had.

Hij droomde de laatste tijd steeds vaker dat hij heel hard en hoog kon vliegen. Dat hij enorm veel snelheid maakte. Altijd bleek het plotseling een wedstrijd en vloog hij het hardst van allemaal. Met de wind in zijn manen en de zon op zijn rug. Hij werd na die droom altijd gelukkig wakker. Het contrast met de werkelijkheid, waarin hij nauwelijks kon lopen op zijn vergroeide hoeven, was dan enorm. Daarom keek Bowi uit naar de verhuizing.

De zoon stapte uit zijn auto en liep naar zijn vader toe. Bowi was benieuwd wat hij te zeggen had en ging zo dicht mogelijk bij hen staan.

'Het is zover, pa. Deze heren komen ze ophalen,' zei de zoon en hij wees met zijn duim over zijn schouder naar het vrachtwagentje. 'Ze komen echt goed terecht.'

Piet Jakobs knikte langzaam. 'Ja, dat heb je me gisteravond aan de telefoon ook al gezegd. Maar is dat Ponywereld echt

wel een goed adres? Ik heb er vannacht wakker van gelegen,' mompelde hij.

Zijn zoon legde zijn hand op zijn arm. 'Zit er maar niet over in, pa. Ponywereld is een attractiepark voor jonge kinderen. Die mogen daar een ritje maken op een shetlandpony. En ze kunnen kijken naar een showprogramma waarin shetlanders optreden. De pony's worden goed verzorgd door tieners daar uit de buurt, en die leiden ze ook rond met kinderen op hun rug. Ook de oudjes. Het is echt een gouden kans!'

Piet Jakobs knikte nog eens en deed toen het hek van de wei open. Het vrachtwagentje werd er achteruit in gedraaid.

Een paar pony's waren nieuwsgierig, ook Bowi. Ze stonden vooraan om te kijken wat er gebeurde. Maar de meeste pony's vonden het eng. Zij bleven dicht bij elkaar achter in de wei staan. De klep aan de achterkant van de vrachtwagen ging naar beneden en aan de zijkanten van de klep zetten de mannen van de vrachtwagen hekken overeind.

Voorzichtig werden de pony's ingeladen. De meeste pony's hadden nog nooit een halster om gehad, dus rustig de klep op lopen was er niet bij. De mannen rolden een longe uit en namen die tussen hen in. Zo dreven ze de pony's voor zich uit. Vanwege de doorgesloopte hoeven en de hoge leeftijd van een aantal pony's ging het niet zo snel en waar nodig konden de mannen gemakkelijk bijsturen. Eenmaal tussen de hekken op de klep, was er geen weg meer terug voor de pony's. Toen ze allemaal boven waren gooiden de mannen de hekken dicht en ging de klep omhoog.

Daarna maakten de pony's een angstig halfuurtje mee,

herinnert Bowi zich. Het was pikdonker in de vrachtwagen en de meeste pony's waren nog nooit vervoerd. Bij elke bocht in de weg vielen ze tegen elkaar aan. Ze hinnikten bang. Een paar oudjes vielen zelfs echt om en konden door het geslinger van de wagen niet meer overeind komen.

Ook Bowi was heel bang. Tijdens het ritje stond hij te trillen op zijn benen, maar zodra ze eindelijk stopten, won zijn nieuwsgierigheid het van zijn angst. Waar waren ze?

De gevallen pony's krabbelden voorzichtig weer overeind. Iedereen hield zich muisstil. Ze luisterden naar wat er buiten gebeurde. Ze hoorden geschuif en verschillende vrolijke stemmen.

Het leek wel een uur te duren, maar toen ging eindelijk de klep van de vrachtwagen weer naar beneden en de hekken werden erlangs geplaatst. De meeste pony's bleven bang achter in de vrachtwagen.

Alleen Bowi raapte al zijn moed bij elkaar en ging kijken waar ze waren beland. Met zekere pas stapte hij naar de klep en keek naar buiten.